

Sygn. akt II K 482/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Agnieszka Knade - Plaskacz

Protokolant – stażysta E. P.

przy udziale Prokuratora –

po rozpoznaniu w dniu 30/01/2019 roku

sprawy:

K. W.

s. K. i M. zd. J.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 7 października 2018 roku w B., będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 6 grudnia 2016 roku sygn. akt II K (...) za czyn określony w art. 178 a § 1 kk, na mocy którego orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat tj. od dnia 14 grudnia 2016 roku do dnia 14 grudnia 2019 roku, na drodze publicznej w stanie nietrzeźwości określonym w wyniku badania A. na 0,733 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował motorowerem marki L (...) nr rej. (...)

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 kk

orzeka:

1. uznaje oskarżanego **K. W.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na mocy art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;
3. na mocy art. 43a§ 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

sygn.. akt IIK 482/18

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do tej części wyroku, której dotyczył wniosek Prokuratora, a więc do kary.

Uznając oskarżonego K. W. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia stanowiącego występki z art. 178a § 4 k.k. Sąd

na podstawie tego przepisu kierując się dyrektywami określonymi w szczególności w art. 53 § 1 i 2 Kk wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Zarzucane oskarżonemu przestępstwo jest czynem o znacznej społecznej szkodliwości z uwagi na zagrożenie jakie stwarzają w ruchu drogowym osoby nietrzeźwe kierujące pojazdami mechanicznymi. Ponadto wymierzając taką karę Sąd miał na uwadze głównie cel wychowawczego oddziaływania wobec oskarżonego, a w szczególności zaś fakt, iż kara ta spowoduje, iż oskarżony w przyszłości nie dopuści się popełnienia przestępstwa. Przesłanki określone w art. 178 a § 4 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Sąd określając wymiar kary miał na uwadze, iż dolegliwość kary nie może przekraczać stopnia winy. W doktrynie podkreśla się nadrzędność powyższej dyrektywy wobec innych ogólnych dyrektyw wymiaru kary. Przy wymiarze kary po stronie okoliczności łagodzących Sąd miał na uwadze fakt, iż oskarżony nie utrudniał w żaden sposób toczącego się postępowania, składał wyjaśnienia, wyraził skruchę i przeprosił za swoje zachowanie. Z drugiej strony Sąd miał na uwadze, iż oskarżony był już dwukrotnie skazywany na takie same przestępstwa. Za pierwszym razem wymierzono mu karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Okres próby przebiegał prawidłowo i z ustaleń poczynionych przez Sąd z urzędu wynika, że wyrok w sprawie II K (...) uległ zatarciu. Wyrokiem w sprawie II K (...) wymierzono natomiast skazanemu za czyn określony w art. 178a§1 k.k. najłagodniejszą z możliwych kar - karę grzywny, którą to karę wykonał w całości. Z danej mu szansy oskarżony nie skorzystał, popełniając w okresie obowiązującego go zakazu, kolejne identyczne przestępstwo. Sąd nie znalazł przesłanek do skorzystania z możliwości, którą daje przepis art. 37a kk i wymierzenia wobec oskarżonego kary wolnościowej (grzywny, kary ograniczenia wolności). W realiach niniejszej sprawy byłaby to bowiem niczym nieuzasadniona gratyfikacja dla oskarżonego, który był już uprzednio karany za jazdę pod wpływem alkoholu.

W opinii Sądu, jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności, zagwarantuje osiągnięcie wobec oskarżonego celów kary i zapobiegnie jego powrotowi do przestępstwa. W przekonaniu Sądu warunki i właściwości osobiste oskarżonego, jego dotychczasowy sposób życia i zachowanie nie dają żadnej gwarancji, iż przebywając na wolności nie popełni po raz kolejny przestępstwa. Sąd nie dopatrywał się w realiach niniejszej sprawy szczególnie uzasadnionego wypadku, który uzasadniałby warunkowe zawieszenie kary (art. 69 § 4 kk). Pobyt w zakładzie karnym powinien zaś uświadomić sprawcy naganność postępowania.

Na mocy art. 43a § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych. Wskazać trzeba, iż orzeczenie w tym zakresie było obligatoryjne, a kwota świadczenia pieniężnego została orzeczona w najniższym możliwym wymiarze. Sąd uwzględnił w tym wypadku sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego.

Na podstawie art. 42 § 3 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio. Również i w tym zakresie orzeczenie miało charakter obligatoryjny. Sąd nie znalazł w realiach niniejszej sprawy żadnych okoliczności, które należałoby uznać za szczególny wypadek uzasadniający odstąpienie od orzeczenia dożywotniego zakazu (art. 42 § 3 in fine).

Mając na uwadze sytuację finansową skazanego, utrzymującego się jedynie z zasiłku, w tym fakt, że jest osobą bezrobotną, jak również to, że musi on uregulować zasądzone świadczenia, Sąd uznał, iż zachodzą przesłanki określone w art. 624 k.p.k. przemawiające za zwolnieniem oskarżonego od ponoszenia kosztów a także uzasadniające odstąpienie od wymierzenia mu opłaty (art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych).

SSR Agnieszka Knade-Plaskacz